

Berg: Det har undret mig, at et Forslag fra to Medlemmer i et Udvalg paa 15 Medlemmer har givet de ærede Herrer, som ere inod dette Forslag, saa Meget at bestille. Denne Sag forekommer det mig, at de dog kunde have taget med langt større No. Forslaget er jo kun stiftet til at referere disse to Medlemmer og deres nærmeste Meningsfæller deres Stilling her i Salen for Fremtiden lige overfor det Skridt, der foretages, og det øvrige Udvalg veed jo meget godt, at det er i Besiddelse af, og i mange Maanedes har været i Besiddelse af saa stærkt et Flertal her i Salen lige overfor de Medlemmer, der nærmest kunde slutte sig til de To, at de kunde have taget denne Sag med langt større No. og ikke anstrengt sig nær saa meget for at komme Forslaget til Livs; da behøvede vi jo ikke at have været Vidne til de Kampe angaaende denne Sag, som navnlig den ærede Ordfører igaar, forekom det mig, med umaadelig Anstrengelse tog Del i. Jeg skal, efter hvad der er sagt om de to Forslagsstilleres Stilling med Hensyn til disse Spørgsmaal om Stiftsmidlerne og Theatret, søge at indskrænke mine Bemærkninger saa meget som muligt. Den ærede Ordfører saael som hans Medhjælpere paa den anden Side af Forslaget have nu viist en gennemgaaende Tendens til at gjøre det Forslag, vi i Fjor stillede, saa lidet betydende som muligt. I sit Indhold rækkede dette Forslag ikke nær saa langt som de Herrer's Forslag nu; det sigtede hverken paa Dette eller Hint, men var et høist ubetydeligt, lidet vægtigt Forslag, som, selv om det var blevet vedtaget, ikke vilde have hjulpet os noget. Det forekommer mig, at de Herrer komme til denne Erkjendelse et Aar for silbigt. De Herrer skulde have haft den samme Erkjendelse af deres Forslag i Fjor; thi saa havde de tilvisse spareet megen Ulempe, megen Forhandling og megen Strid og Møie med Hensyn til dette Forslag. De sagde i Fjor, at de aldeles ingen Vægt lagde paa, at disse Midler stod paa Finantsloven; men ikke desto mindre have de samme Herrer underskrevet to Mars Betænkninger, hvori det netop udtaltes, at det vilde være forkasteligt at have dem i Fonds, fordi det at have Fonds paa Finantsloven var blevet forkastet her fra Thingets Side. Dette have de Herrer to Aar i Træk været med til at skrive i Betænkningen, og den ærede Ordfører — jeg kunde anføre flere Betænkninger i samme Retning — har om Finantsloven i Fjor sagt, at denne Finantslov var nødvendig lige overfor denne Regjering og man kunde ikke gjøre Andet lige overfor denne Regjering end at optage disse Midler paa Finantsloven. Det var iøvrigt i samme Foredrag, hvori han ogsaa f. Ex. sagde: „Jeg har altid længtes efter denne Krise . . . og jeg anser det for en Lykke, at den kommer frem“; og noget længere hen i samme Foredrag hedder det: „Jeg mener altsaa . . . at saalænge dette Ministerium staar, maa der ikke være

Tale om Forlig.“ Det forekommer mig, naar vi nu høre deres Udtalelser i Aar, at de Herrer da i Fjor skulde have ført et andet Sprog; dette er egentlig min Hovedindvending mod de ærede Medlemmer. Nu fortælle de Herrer, og navnlig fortæller den ærede Ordfører, at det Forslag, der blev stillet i Fjor, var et Forslag af Medlemmet for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og skjøndt de Herrer selv have været med til idelig at tale for dette Forslag, og stille det gennem alle Stadier, og skjøndt Folkethinget har været med til at vedtage det, sige de nu, baade at det efter sin Betydning var rent forsvindende, og at det var et Forslag fra Medlemmet for Veile Amts 2den Valgkreds. Det er altsaa kun tilsyneladende, at den ærede Ordfører har eksisteret i Fjor. Han var Forslagsstiller, men det var kun tilsyneladende; han traadte med sine Udtalelser op som Kjemper for denne Sag lige overfor Ministeriet, men det var kun tilsyneladende! Det gleder mig, at den ærede Ordfører har fundet sig selv igjen. Naar det er sagt af den ærede Ordfører og flere Andre, at jeg forklarede Folkethingets Forslag i Fjor ved Motiveringen af det, og at jeg navnlig lagde ind i det, hvad der laa i Motiveringen, saa vil jeg sige, at dette har hverken den ærede Ordfører og heller ikke det ærede Medlem for Veile Amts 2die Valgkreds (Th. Nielsen) Ret til at bebrejde mig; thi den ærede Ordfører har udtrykkelig sagt, at naar han og Ministeren vare enige om et Forslag, kunde man stemme for det, thi saa betød det, hvad de vare blevne enige om. Nu skal jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at den ærede Ordførers og Ministerens Udtalelser ikke falde sammen; men selv om de gjorde det, skulde vi jo efter den ærede Ordførers Mening komme til at stemme over Udtalelser, og ikke over et Forslag. Jeg tror derfor, at det er klogest for de Herrer at blive ved Forslaget, saaledes som de gjorde i Fjor, og blive ved det saaledes, som det foreligger i Aar. I Fjor stillede vi os paa det Standpunkt, at det, som blev flydende ved den af den meget ærede nuværende Minister fulgte nye Fremgangsmaade, skulde indgaa i Statskassen. Naar man bebrejdede os, at det var at foregribe den endelige Ordning af Præstelønningerne, om disse Midler kom til at staa som en særlig Fond paa Finantsloven eller rent ud paa Finantsloven, saa svarede vi dertil: Dette Spørgsmaal kan ikke være foregribet ved vort Forslag, som tvertimod vilde være et Bævn for Lovgivningsmagten, og dette Spørgsmaal have vi saa megen mere Ret til at tage paa denne Maade, som det ikke er os, der har reist Striden, men den ærede Kirkeminister. Men vi svækkede ikke vor Opfattelse af Vigtigheden af, at disse Midler komme ind paa Finantsloven, saaledes som jeg nærmere har viist. Naar man nu mener, at dette Forslag ikke indeholdt nogen Hindring for Ministeren i fremdeles at beklippe Embederne, vil jeg sige: ja, ordlydende